No. 2537 Zaterdag 3 September 1932. 49ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad : Pastorie San Mateo, Tel. 413
Administratie : St. Thomas-college Tel. 550.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elken regel meer 10 cts.

Wilhelmus Marinus Kardinaal van Rossum. †

Dinsdag middag bereikte ons het telegrafisch bericht dat onze Nederlandsche Kardinaal Wilhelmus Marinus van Rossum, Maandag te Maastricht was overleden.

Maandagmorgen had Kardinaal van Rossum nog in het klooster der Paters Redemptoristen te Wittem, waar hij zijn vacantie doorbracht, de H. Mis gelezen.

Na de H. Mis voelde hij zich echter onwel en deze toestand was van dien aard, dat men overbrenging naar het ziekenhuis te Maastricht noodig oordeelde.

Onderweg, moest men hem echter reeds de H. Oliesel toedienen, zoozeer verergerde de toestand; en kort na aankomst te Maastricht was Zijne Eminentie overleden.

Gisterenmorgen heeft te Maastricht de plechtige pontificale uitvaart plaats gehad, waarna het lijk in de grafkelder der Paters Redemptoristen te Wittem is bijgezet.

Wilhelmus Marinus van Rossum werd op 3 September 1854 te Zwolle, uit zeer eenvoudige ouders geboren. Spoedig verloor hij deze, zoodat zijn opvoeding voltooid werd in het R. K. Weeshuis aldaar. Op 13 jarige leeftijd ging hij naar het seminarie te Culemborg om voor priester te studeeren en na voltooiing zijner studies aldaar trad hij in bij de paters Redemptoristen. Hij was een uitmuntend student en na eenige jaren, na zijn priesterwijding in Amsterdam te zijn werkzaam geweest werd hij in 1883 dogmatiekprofessor aan het studiehuis zijner orde te Wittem in Limburg. In 1895 werd hij in diezelfde betrekking overgeplaatst naar het studiehuis zijner orde te Rome, waar al spoedig de aandacht viel op zijn bijzondere persoonlijkheid en hij lid werd van verschillende Romeinsche Congregaties.

Pater van Rossum bleef echter ondanks deze hooge waardigheden de eenvoud zelve. Schrijver dezes, die dikwijls gedurende de vacanties van Pater van Rossum in zijn geboorteplaats, hem de H. Mis mocht dienen, is nimmer vergeten de bijzondere indruk, die deze eenvoudige priester op hem gemaakt heeft.

Bij de hervorming van de priesterseminaries in Italie, onder Paus Pius X, was Pater van Rossum hierin de rechterhand des Pausen.

Om zijn groote successen daarmee behaald benoemde deze [illegible] las in een Italiaansche krant, toen hij met eener zijner confraters op reis was.

Met welk een enthousiasme de Nederlandsche Katholieken deze benoeming van een landgenoot tot Kardinaal hebben begroet, toonde de eerste komst van Kardinaal van Rossum in het jaar 1913 in Nederland, wat een ware triomftocht geweest is.

Als Kardinaal werden al spoedig zeer voorname posten in de Kerk toevertrouwd. Van verschillende orders en kloostergemeenschappen werd hij protector, o. a. van de fraters in Tilburg, die ook hier werkzaam zijn.

Behalve lid van verschillende Romeinsche Congregaties, was hij voorzitter van de Bijbelcommissie, Groot-Penitencier en tenslotte werd hij verheven tot de meest verantwoordelijke post onder de Kardinalen, Prefect van de Propaganda fide. Onder deze kardinaal ressorteert het geheele Missiegebied van de Kerk en daarom heet hij in de volksmond, om zijn groote macht, de roode Paus. (De Kardinalen zijn in het rood gekleed, de Paus in het wit.)

Ook voor Curaçao was Kardinaal van Rossum dus de roode Paus.

Ontzettend is de vlucht die onder zijn bestuur, de Missien genomen hebben.

Verscheidene honderdtallen bedragen het aantal prefecturen en Apostolische Vicariaten die onder hem zijn opgericht.

Als een bekroning van zijn arbeid op dit gebied is het onlangs voltooide nieuwe paleis en college van de Propaganda, het groote hoofdkwartier van waaruit Rome, de katholieken der werelddeelen bestuurt.

En als Nederlandsche kardinaal heeft hij vooral het Nederlandsche Missiegebied niet vergeten.

Op zijn initiatief werd onze vroegere pastoor van Otrobanda Mgr. Gijlswijk, naar Nederlandsch-Indie afgevaardigd om daar voor te zitten op het eerste congres der bisschoppen aldaar, en te komen tot een intensere missioneering van dat uitgestrekte gebied.

Bekend is Kardinaal van Rossum ook als Pauselijk delegaat op de Eucharistische congressen te Weenen en Amsterdam.

Vorstelijke personen als onze Koningin en Keizer Franz Jozef hebben deze kerkvorst met Koninklijke onderscheidingen begiftigd.

Kardinaal van Rossum is de derde Nederlander geweest, die tot de hooge waardigheid van Kardinaal is opgeklommen. De eerste was Adriaan Boeyens die als Adrianus VI in 1521 de pauselijke stoel beklom. Door hem werd de tweede Nederlandsche Kardinaal benoemd in Willem van Enckevoirt en de derde was de thans overleden kardinaal.

In Kardinaal van Rossum heeft de H. Kerk een harer bekwaamste bestuurders verloren: De Missien en vooral de Nederlandsche een machtig beschermer en Nederland een groot zoon.

Alle Nederlandsche bladen, zoo katholieke als niet-katholieke, aldus de telegrammen, verschenen dan ook de avond van zijn afsterven met „In memoriam's."

We hopen dat God aan dezen heiligen en werkzamen priester in volle mate reeds het loon gegeven heeft voor zijn arbeidzaam leven van bijna 80 jaren in dienst der kerk. Maar toch vragen we onze katholieken een hartelijk gebed voor dezen kerkvorst, die nog in zijn laatste onderhoud met onzen huidigen bisschop Mgr. Verriet getoond heeft, hoezeer ook hem de belangen van de Curaçaosche kerk ter harte gingen. Moge hij daarvoor in den hemel nog een machtig voorspreker zijn.

Communistische Propaganda op Curaçao.

De vorige week namen we in ons blad een waarschuwing over uit „La Cruz", dat Engeland en de Vereenigde Staten bijzonder waakzaam zijn tegen het binnendringen van het communisme in de streken van Centraal Amerika.

Dat het er reeds binnengedrongen is blijkt uit het bestaan van het „*sub comité del Caribe*" van de Confederacion sindical Latino Americano. Ook op Curaçao heeft dat subcomité schijnbaar zijn cellen.

De vorige week werden althans, door dat sub-comité in verbinding met het eveneens communistische *comité maritimo y portuario Latino-Americano* brochures verspreid ter propaganda.

De vliegende blaadjes waren versierd met de sovjetsymbolen, een gekruiste sikkel en hamer.

De goedmeenende burgers zijn gewaarschuwd, en zij die dergelijke brochures ontvangen of zien verspreiden bewijzen een weldaad aan onze maatschappij, wanneer zij de politie autoriteiten er onmiddelijk van in kennis stellen.

Het betreffende vlugschrift, waarvan wij een exemplaar ontvingen in het Spaansch, zou, naar we vernamen ook in de Nederlandsche taal hier verspreid zijn.

Het communisme in zijn volle ware gedaante, wordt natuurlijk in den beginne nog niet vertoond, daar is men hier nog niet rijp genoeg voor, maar met mooie leuzen moeten de menschen eerst gepaaid worden.

Maar nog dezer dagen lazen we, van welk een Satanischen geest, het communisme bezield is, uit het jongste nummer van het goddeloozen-tijdschrift „Neuland" dat in de Duitsche taal wordt uitgegeven, als orgaan van den Centralen Raad der stormtroepen uit de Vereenigde Sovjet Republieken, en waaruit zonneklaar te bewijzen is met welk een onbeschaamdheid de Russische goddeloozenbeweging haar vernielend werk voortzet.

Het tijdschrift bevat een serie artikelen dienende om het Programma dat door Moscou is uitgestippeld aan te vullen en te verbeteren, terwijl daarenboven bovendien de practische werkzaamheden der goddeloozenbeweging worden omschreven.

Wij ontleenen in onderstaand artikel enkele punten van genoemd programma, om aan die geweldige plannen der steeds groeiende beweging meer bekendheid te geven.

De bijdragen voor de godloozen beweging zullen voortaan van de leden in den vorm van een belasting geheven worden, om daardoor de financieele basis der beweging sterker te maken en steeds breeder uit te bouwen. Ieder Russische godloochenaar moet deze „godlooze" belasting betalen. En de voorzitter van de Centrale Raad der Godlooze Stormtroepen uit de Vereenigde Sovjet Republieken stelt voor dat voortaan de volgende belastingen zullen worden geheven: Alle arbeiders, ambtenaren, het kader van het Roode Leger van arbeiders en boeren, alsmede van de vloot wier maximaal inkomen 100 Roebel per maand bedraagt, moeten per jaar 60 kopeken belasting betalen. Degenen die een salaris geniete van 100—200 Roebel per maand betalen 1 Roebel; inkomers van 200—300 Roebel per maand betalen 2 Roebel, terwijl van de salarissen boven 300 Roebel per maand, een belasting van 3 Roebel geheven wordt. Arme boeren, landarbeiders, huishoudsters, jonge godloozen en scholieren moeten ook belasting betalen, n. l. 60 Kopeken per jaar.

Er zal ook een internationale bijdrage geheven worden die dient tot ondersteuning van de godloozen-organisaties: alle leden van den bond van goddeloozen moeten daarvoor een jaarlijksche bijdrage storten van 5 Kopeken. Men kan zich voorstellen welke reusachtige bedragen door deze millioenen organisaties in het onmetelijke land worden bijeen gebracht.

Op een andere bladzijde van het zelfde orgaan lezen we de volgende belangwekkende medeeling: Uit het bovenaangehaalde belastingprogramma is duidelijk te zien — ondanks alle andersluidende berichten van de buitenlandsche Sovjet gezanten — dat er toch ook nog arbeiders zijn die minder dan 100 Roebel per maand verdienen.

De Centrale Raad beschouwt de pers der godloozenbeweging in Sovjet Rusland als een buitengewoon machtig wapen. Er moet dus meer nog dan vroeger de aandacht besteed worden aan den uitbouw van de dag- en weekbladen der godloozenbeweging over 23 dagbladen en tijdschriften die in 12 verschillende talen verschijnen. Binnenkort zal er o.m. verschijnen „Anti godsdienstige krant voor de Duitsche nederzetting."

De veldtocht tegen God, godsdienst en kerk, bestaat verder uit het z.g. godloozen Storm-werk, waarvan de centrale raad buitengewone resultaten verwacht. Men wil n.l. op de collectieve landbouwbedrijven „goddelooze hectaren" gaan opzaaien, waarvan de opbrengst ten bate komt van de propanda-actie voor de godlooze beweging Bovendien zal in ieder dorp een godlooze boekerij worden geopend terwijl in de bioscopen in groote getale anti-godsdienstige universiteiten voor kinderen worden opgericht.

Het eerste instituut van dien aard is dezer dagen reeds geopend in Tschitigol, waar thans reeds 300 kinderen van af hun prilste jeugd in haat tegen God worden opgevoed.

Binnenkort zullen nog meerdere dergelijke inrichtingen van anti-godsdienstig onderwijs worden geopend te Matchatsch-Kala, Kasan, Pensa, Semara Uljenowsk, Orenburg, Kusnetzk en Sysran.

Om de ijverzucht der Stormtroepen te prikkelen worden er hooge premies uitgeloofd voor die de beste prestaties zullen leveren.

Ten slotte wordt vooral de nadruk gelegd op het internationaal karakter dat deze propaganda arbeid moet dragen. Daaraan wordt juist de grootste beteekenis gehecht voor het leggen van de grondslagen van een succesvolle strijdmethode onder het wereld proletariaat dat geheel voor de godloozenbeweging gewonnen moet worden. Om voor heel de beweging een internationaal karakter te waarborgen zijn de volgende middelen het meest geschikt:

Uitwisseling van allerlei propaganda-materiaal, regelmatig briefwisseling tusschen de verschillende leden en organisaties der afzonderlijke landen, propaganda voor het socialisme en een zoo veelvuldig mogelijk bezoek van buitenlandsche godloozen-organisaties aan Sovjet Rusland.

Het wordt onomwonden gezegd dat de Russische afdeeling alles te baat neemt en geen enkel middel onbenut laat om de buitenlandsche organisaties zooveel mogelijk haar ervaring mede te deelen.

Men ziet dus duidelijk waar het om gaat. Tegen dezen hernieuwden fellen strijd tegen alles wat godsdienst en kerk is, ja geheel onze Christelijke beschaving, moet een hechte dam opgeworpen worden.

Alle katholieke en christelijke organisaties moeten worden gealarmeerd, voortdurend moet er gewezen worden op het gevaar dat ons dreigt.

Wanneer de katholieken van Curaçao daarvoor blind zouden zijn dan zouden zij hun taak en roeping die zij in de tegenwoordige maatschappij te vervullen hebben niet begrijpen.

KOLONIALE RAAD.

Maandag 29 Aug.

Er zijn heel wat requesten binnen gekomen tegen de nieuwe loodsverordening en benzinebelasting.

In een vorige vergadering was er een binnengekomen, van de N.V. Arend Petroleum Mij.

Deze Maatschappij baseerde hare moeilijkheden o.a. op de volgende gronden.

De kosten van onzen steiger ad f. 1.799.000.— werden geheel door ons gedragen en het Gouvernement heeft daarvoor geen enkele uitgave gehad. Ook de kosten van onderhoud van den steiger en de aanlegboeien ad f. 4.670 per maand worden geheel door ons gedragen; het Gouvernement draagt tot het onderhoud van deze z. g. n. haven niets bij. De eenige kosten, welke het Gouvernement tegenover de inning der loodsgelden draagt, worden gevormd door betaling van den loods voor onzen stijger ad f. 100.— per maand. Zelfs verschaft onze Maatschappij de loodsboot en draagt zij de kosten van onderhoud en exploitatie van deze boot,

Behalve de aanlegsteir bij Druif hebben wij in 1927 ook nog voor 105 000 een steiger moeten bouwen bij Taratata voor het lossen van materialen, daar in de Paardenbaai geen behoorlijke Gouvernementssteiger bestond.

Ook is bij de vestiging van ons bedrijf nauwkeurig nagegaan onder welke voorwaarden hier gewerkt zou worden en één der factoren ten voordeele van den bouw van den steiger bij Druif was het tarief der loodsgelden. Het is wel zeer teleurstellend, dat reeds zoo kort daarna een voorstel bij Uwen Raad wordt ingediend tot verdubbeling der loodsgelden voor praktisch alle havens en baaien van het gebiedsdeel Curaçao, waartoe ook onze steiger zou behooren, terwijl alleen voor de Annahaven en het Schottegat de loodsgelden gelijk zouden blijven.

In diezelfde vergadering was er ook een verzoekscrift ingekomen van: The Curaçao Sub - Comitee of the Association of W. I. T. A. SS. Lines, dat o.a. scheef:

Wij meenen op grond van het feit, dat de scheepvaart als gevolg van de algemeene slechte omstandigheden een ongekende crisis doormaakt, waardoor de thans geëxploiteerde diensten zoo goed als alle verlieslatend zijn, Uw College te moeten verzoeken het daarheen te willen leiden, dat de Ontwerp Verordening als hierboven bedoeld niet wordt aangenomen, aangezien de tegenwoordige tijdsomstandigheden naar onze meening geen enkele verdere belasting van de scheepvaart wettigen.

En ten slotte schreef toen in een verzoekschrift de Phosplaat mij., ook haar ernstige bezwaren neer o.a. hierop steunende:

— dat het immers uitsluitend aan de uitgave van belangrijke sommen gelds door de ondernemingen, die de mijnen van Santa Barbara exploiteerden, te danken is, dat de Fuikbaai thans bevaarbaar is ook voor grootere schepen dan visschersbooten, daar het Gouvernement van Curacao niet gedeeld heeft in de bedoelde uitgaven;

— dat gedurende den tijd dat het Gouvernement van Curacao groote uitgaven deed in verband met de uitdieping en verwijding van den ingang tot de Sint Annabaai, de mijnonderneming van Santa Barbara eene de der weinige, groote ondernemingen was, die belangrijke bijdragen in den vorm van belastingen e d. in de koniale kas storten.

Aan deze requesten was Maandag l.l. nog een toegevoegd van de Lago Oil ook al gefundeerd op de motieven die verschillende der bovengenoemde maatschappijen opgaven, dat de door genoemde maatschappij gebruikte havens en steigers, door de maatschappij zelf met groote kosten gemaakt waren.

Ook de Horn Linie als bijna uitsluitend gebruiker van de Fuikbaai had nog een request ingezonden omtrent genoemde loodsverordening.

Tegen de benzinebelasting had de Kol. Raad in de zitting van Donderdag 18 Aug. een verzoekschrift ontvangen van den Roomsch katholieken Chauffeursbond „San Cristobal" die zeer terecht meende, dat de beroepschauffeurs van deze belasting de ergste gevolgen zullen ondervinden.

In de vergadering van Maandag ll. was ook nog de Lago met een bezwaar gekomen tegen de heffing van belasting als in art. 2 genoemd, voor stoffen die ingevoerd worden voor bewerking en verwerking en dan weder worden uitgevoerd.

Al deze requesten werden op verzoek van de Heer de Lannoy naar de afdeelingen verwezen.

De Ontwerp-verordening tot wijziging en aanvulling van de verordening, houdende vaststelling van regelen voor de verkiezing van leden van de Kamer van Koophandel en Nijverheid op het eiland Curaçao (P.B. 1886 No. 21) werd na eenige wijzigingen aangenomen.

Het Curaçaosch Drankvraagstuk.

II.

Twee weken geleden hebben we aan de hand van een artikel van het Koloniaal Weekblad van 21 Juli, een overzicht gegeven van het beeld, wat de Hr. Menkman geeft van het drankvraagstuk op Curaçao.

Welke middelen wil de Hr. Menkman tot verbetering?

We kunnen ze als volgt rangschikken.

1. Beperking van het aantal vergunningen en het drankvrijmaken van enkele stadsgedeelten.
2. Opvoering van de localiteitseischen voor de drankvergunningen.
3. Het heffen van hoogere rechten.

Wat het eerste punt betreft, memoreert de Hr. M. zelf reeds in zijn artikel een staatstuk, waarin gezegd wordt, dat het Curaçaosche gouvernement geen nieuwe vergunningen meer verleent; en we kunnen er wel bijvoegen, al sinds enkele jaren. Als we ons niet vergissen, werd reeds hieraan eind gemaakt, in het jaar 1928.

Met een beperking echter van het thans bestaande aantal zou o.i. misschien nog wel iets te bereiken zijn.

Wat het drankvrijmaken van een stadsgedeelte betreft, we hadden wel eens gaarne gezien, hoe dat de Hr. M. als oud-inwoner van Willemstad, zich dat voorstelde.

Wat het tweede punt betreft, de opvoering van lokaliteitseischen: De Hr. M. zal zelf moeten toegeven, dat wanneer de drankzaken zoo goed gaan, als hij het zelf laat doorschijnen, dergelijke maatregelen niet veel zullen helpen.

Ten slotte over het derde punt; het heffen van hoogere rechten, zegt de Hr. M. zelf, dat een belasting van twee gulden per liter gedistilleerd hoog genoeg is, om het alcoholgebruik aanzienlijk te beperken.

We zijn dan ook van meening, dat het thans reeds aanzienlijk beperkt is; en door de verhoogde invoerrechten, en door de malaise, en niet het minst doordat juist de groote verbruikers ons eiland verlaten hebben.

Over het eerste half jaar van 1932 is aan accijns opgebracht f. 285,448.—

Dit zou dus zijn net 4 liter per hoofd per jaar.

En dan niet te vergeten, dat veel hiervan, niet op Curaçao verbruikt wordt.

We kunnen misschien dan ook wel onderschrijven de uitspraak van een der leden in den Kolonialen Raad „dat de tegenwoordig de prijzen veel te hoog zijn om ernstig misbruik toe te laten dat de meeste vreemdelingen weg zijn en dat er thans geen aanleiding kan bestaan voor het Bestuur om drankbestijding ter hand te nemen of te subsidieeren.

Het artikel van den Hr. M. heeft dan ook, wat de gegeven cijfers betreft, (waarvan hij zelf nog zegt, dat ze een te ongunstigen indruk geven, en gedeeltelijk althans onbetrouwbaar zijn.) slechts historische waarde.

Het zegt, hoe het was in de hausseperiode.

In die dagen, we geven het toe, had zeker het toenmalige bestuur op dit gebied wel wat meer diligent kunnen zijn.

Waar echter het artikel van den Hr. M. over de historie contemporaine spreekt is hij wel wat onbillijk.

We kennen allen het spreekwoord, wat de oude Latijnen reeds gebruikten, „wat baten wetten, zonder goede zeden." Dit vooral in het drankvraagstuk. We zien een voorbeeld van deze waarheid in de prohibitiemaatregelen in de Ver. Staten.

Algemeen houdt men het er voor, dat de toestand aldaar op drankgebied, veel slechter geworden is als vóór de prohibitie.

Indachtig aan bovenstaand spreekwoord, heeft het vorige jaar het huidige bestuur zich gericht tot de verschillende organisaties, die hier voor de behartiging der goede zeden zorgen, omtrent drankmisbruik en het drankvraagstuk. We vermoeden echter dat de uitslag daarvan niet van dien aard ware was, dat het er voor den Gouverneur voldoende redenen bestonden om verder op deze zaak in te gaan.

Van particulier initiatief hebben we ook niets vernomen.

Het verwijt wat de Hr. M. aan het slot van zijn artikel stuurt aan het adres van ons huidige bestuur is dan ook absoluut ongegrond en onbillijk.

Afgezien nog van het feit, of men thans hier van een drankmisbruik spreken kan bij 4 liter per hoofd en per jaar, in een stad met bijzondere omstandigheden, (en in welke 4 liter inbegrepen zijn, heel wat flesschen, door zeelui, toeristen en doortrekkende reizigers gekocht en naar de schepen meegenomen, en wat onmogelijk allemaal gecontroleerd kan worden,) blijkt dus uit het bovenstaande heelemaal niet, wat de Hr. M. in ons Curaçaosch Gouvernement zag; „het gemis van eenig blijk van het bestaan der overtuiging, dat er een euvel aanwezig is."

Bovendien op indirecte wijze, o.a. door het bevorderen van de sport is door het huidige bestuur zeer veel gedaan.

Belangstelling voor Curaçao waardeeren we zeer, maar we gelooven, dat een belangstelling waarvan de Hr. M. blijk geeft, niet de juiste is, en we zijn er zeker van, hier op Curaçao niet de gewenschte.

Waar we de Hr. M. hebben kunnen bijvallen deden we het. Dat er in het geheel niets meer op genoemd gebied te verbeteren valt, we zullen de laatste zijn om het te beweren, gelijk ook uit het bovenstaande wel blijkt. Maatregelen dat bij een wederopleving, we niet toestanden krijgen als voor een jaar of vier, vijf terug, zijn misschien wel gewenscht. Maar de overdrijving van den Hr. M. schaadt.

En we meenden het nuttig, dat ook daarop gewezen werd.

Wellicht komen we op het vraagstuk zelf, later nog eens terug.

BERICHTEN.

De dood van kardinaal van Rossum

Door een drukfout is in de necrologie op de eerste bladzijde van dit blad abusievelijk vermeld dat de sterfdag, Maandag was. Dit moet Dinsdag zijn.

Het honderdjarig bestaan van de Congregatie van Roosendaal.

Donderdag is op het Pensionaat „Welgelegen" in intieme kring, dit gedenkwaardig feest gevierd.

Alle Zusters der verschillende huizen, waren dien dag daar te gast.

Om 8 uur s'morgens werd door Z. H. E. Mgr. VERRIET een pontificale H. Mis opgedragen in de feestelijk versierde kapel, met assistentie van de verschillende paters.

Alle paters, fraters en vertegenwoordigers van de andere Zuster-congregaties waren daarbij tegenwoordig.

Na de H. Mis was het een intieme receptie, waarbij door Monseigneur en enkele paters het woord gevoerd werd om de Zusters te danken en te huldigen.

Des avonds om 5 uur had er een pontificaal lof plaats.

Onderscheidingen.

H. M. de Koningin heeft bij gelegenheid van haar verjaardag op Curaçao de volgende onderscheidingen toegekend:

C. E. van der Stok Officier Oranje-Nassau

M. J. van den Elsen Officier Oranje-Nassau

P. T. S. Kraft Ridder Oranje-Nassau.

Mej. Rebecca Cohen Henriquez Ridder Oranje-Nassau.

Mej F. T. M. Koenders (Mere Theodorique) Ridder Oranje-Nassau.

Gerard Simon Zilveren medaille Oranje-Nassau.

Petronilla Jansen, Bronzen medaille Oranje-Nassau

Zoraida Martina Sebel (a) Laker Bronzen medaille Oranje-Nassau.

Margarita Puriel Bronzen medaille Oranje-Nassau.

Sophie Baës, Bronzen medaille Oranje-Nassau.

Aan alle geridderden onze hartelijke gelukwenschen.

Koninginnedag op Mon'e Cristo.

De commissie, dit jaar samengesteld voor de zorg tot viering van het Koninginnefeest, heeft met een bewonderenswaardige edelmoedigheid, ondanks dat de beschikbare gelden minder waren, weten te bewerken, dat de verpleegden in het krankzinnigengesticht op een bijzondere wijze zijn herdacht.

Maandagmorgen kwam deze commissie bij monde van Dr. van Es van Hr. Ms. Van Nes, aan het gesticht aanbieden, behalve de gewone jaarlijksche geldsom voor tractatie een mooie gramaphoon, een blijvend genot voor de arme verpleegden. Dat het geschenk in de smaak viel bleek uit de vreugde op de gezichten en vooral in de beenen, die bij het spelen van enkele marschen eens flink los kwamen.

Zelfs een patient, die jaren op zijn hurken gezeten had, kwam nu weer opstaan, om eens wat rond te springen op de tonen der muziek. De Hr. Tax een der leden van de commissie had uit zijn collectie nog een groot aantal platen erbij gedaan.

In een hartelijk woordje dankte de directeur de leden voor de bijzonder attentie aan deze patienten bewezen.

Wij zijn er zeker van, dat voor al hun bemoeiingen gedurende deze feestelijkheden de commissie niet meer dankbaarheid zal hebben ondervonden dan in de tevreden gezichten van deze ongelukkigen.

Moge deze attentie een aansporing zijn voor anderen ter navolging.

De Heer Mauricio Noel, tandarts stelde nog en een aantal gramofoonplaten ter beschikking van de commissie en verzocht deze platen te willen afgeven aan de krankzinnigen inrichting.

Uitzending uit Caracas

Deze in de bladen aangekondigde uitzending op Koninginsverjaardag kwam Woensdagavond zeer goed over.

Een bijzondere aardige attentie. Zooals we vernamen, gebeurde deze uitzending door middel van den Heer van Kesteren te Caracas.

Schietwedstrijden op Zondag 28 Augustus.

Voor de jaarlijksche schietwedstrijden, welke gewoonlijk op koninginnedag gehouden werden, heeft de feestcommissie dit jaar weer evenals andere jaren zich de medewerking verzekerd van de verschillende op Curaçao bestaande schietcorpsen.

Hoewel de mededinging vrij was, behoorden de ± 100 deelnemers bijna zonder uitzondering allen tot de corpsen der:

Politie troepen — Compagnie Mariniers — H. M van Nes — de Burgerwacht van de Isla en het Vrijwilligerskorps.

Dat er een groot enthousiasme voor deze Schietwedstrijden bestond mocht wel blijken uit het feit, dat het sluitingsuur van de wedstrijden, dat aanvankelijk op 12 uur v. m. gesteld was, moest verlengd worden tot ruim 3 uur. Over 't algemeen werd er uitstekend geschoten en kon de voorzitter der feestcommissie na het beeindigen der wedstrijden, in een vlot uitgesproken speechje, waarin hij de volgende winnaars van harte complimenteerde met hun behaalde successen, en hun de door hen behaalde prijzen, welke bestonden uit kunstvoorwerpen en medailles uitreiken.

Korpsprijs:

Wagemaker, Sergeant Majoor Instructeur der Militaire Politie.

1o prijs geweerschieten:
FABER. Serg. Maj. Instr. der Mariniers

2o prijs geweerschieten:
STURRE, Brigadier der Mil. Politie.

3o prijs geweerschieten:
HERDINK. Korporaal der Mariniers

1o prijs pistool.
Wagemaker. Serg. Maj. Instr. der Mil. Pol.

2o prijs pistool.
Kooy. Pijper 1e klasse der Mariniers

3o prijs pistool.
Dourlein. Pijper 1e klasse der Mariniers

Het geheel vormde een geslaagden inzet van de Koninginnefeesten, waartoe vooral, zooals de voorzitter in zijn speech zoo duidelijk liet uitkomen, de Directie van de Isla, de Schietcommissie, de Heer C. Winkel, commandant van het Vrijwilligerkorps en de Heer Hendrikse, het hunne hebben bijgedragen.

Wij zouden het verslag van de Schietwedstrijden niet willen beeindigen alvorens de kapel van de Vrijwilligers, die de wedstrijden zoo nu en dan met hun goed gespeelde muzieknummers opvroolijkte, te noemen.

Koninginnedag.

Op het traditioneele Oranjezonnetje, waarnaar men in het moederland steeds uitziet voor het slagen van een Koninginnedag, kunnen we op Curaçao steeds rekenen. En het feest is uitstekend geslaagd en ordelijk verloopen. De feestcommissie die wegens de bezuiniging erg in zijn middelen besnoeid was heeft alle eer van het werk en er heeft niets ontbroken.

De aubade.

Precies 7 uur werd de Koninginnedag ingeluid te Plantersrust door de Reveille. Om 7 uur 15 weerklonk de reveille in het fort Amsterdam, dat langzamerhand volstroomde met in feestkleed gestoken kinderen, welke aanstonds deel zouden nemen aan de aubade.

Onder de bekwame leiding van de onderwijzers werd weldra een halve kring gevormd en werden den kinderen vaderlandsche vlaggetjes door de feestcommissie uitgereikt.

7.35 zette de bekende kapel Cecilia onder leiding van den in Curaçao zoo geziene dirigent de Heer J. P. Boskaljon, de eerste toonen van het volkslied in en brachten 700 kinderen een grootsche aubade, welke aangehoord werd door Z. E. de Gouverneur en familie die inmiddels op het balcon verschenen waren.

Prachtig weerklonken de 700 kinderstemmen door het oude fort en het was hen allen aan te zien, dat zij met liefde deze aubade ter eere van onze geliefde vorstin brachten.

Na afloop der aubade hield Z. Exc. een treffende toespraak tot allen die in het fort aanwezig waren en bedankte allen die meegewerkt hadden tot het welslagen van deze aubade, daarna trokken de kinderen weg na eerst nog getrakteerd te zijn door den Heer Victor Tagliano op „bolo" en door de Feestcommissie op chocoladeballen.

De Parade.

De parade op het Wilhelminaplein was iets nieuws en we mogen het wel zeggen, het is de wensch van allen dat ze ieder jaar weer terugkomt. Mariniers, Matrozen, en het Vrijwilligercorps hebben eraan deel genomen en het geheel stond onderleiding van Kapitein Ravelli. Z. E. de Gouverneur inspecteerde de opgestelde troepen, die daarna met volle muziek rond het park op het Wilhelminaplein trokken en daarna voor Z.E. defileerden.

Receptie.

Op de receptie te 10 uren waren de burgelijke, geestelijke en militaire autoriteiten tegenwoordig. Bij monde van den Heer Boomgaart, ondervoorzitter van den Raad van Bestuur werd daar gesproken, waarna Z. E. de Gouverneur antwoordde en aan het slot van zijn rede nog eens wees op de slechte tijden en allen moed insprak, om daaraan met volle energie het hoofd te hoofd bieden.

Kinderspelen.

Reeds lang voor den aanvang der kinderspelen had zich een groote menschenmenigte verzameld op het feestelijk versierde Damplein, waar de kinderspelen gehouden zouden worden

Het veld was verdeeld in 4 banen. 1 voor de hardloopwedstrijd met hindernissen, 1 voor de wedstrijd in steltenloopen, een voor zakloopen en een voor de aardappelrace.

Dat er veel belangstelling voor de diverse wedstrijden bestond mocht blijken uit de inschrijvingslijsten, welke een tachtigtal deelnemers en deelneemsters bevatten. —

Precies half tien klonk het eerste startsignaal voor den hardloopwedstrijd en zagen wij de jongens door metalen buizen kruipen, voetje voor voetje over 't dekzeil wandelen om dan plotseling weer met een reuzevaartje de hindernis te nemen, waarna zij een serie buizen door te kruipen hadden, om ten slotte in een groote kratkist terecht te komen, na daaruit gekropen te zijn konden zij de eindstreep passeeren. —

Dat deze wedstrijd bij de jongens en bij het publiek in den smaak viel bleek uit de vele bijvalsbetuigingen, wanneer de eindstreep gepasseerd werd. —

Met niet minder enthousiasme werd aan het steltenloopen deelgenomen, bij welken wedstrijd vaak grappige tooneeltjes te zien waren. —

Het nummer zakloopen, aanvankelijk alleen bedoeld voor de meisjes, bleek zoo'n aantrekkingskracht op de jongens uit te oefenen. dat zij in groote getale zich opgaven voor dezen wedstrijd, de meisjes sprongen, huppelden en vielen dat het een lust was om te zien en menige vermakelijke houding deed en deelnemers en publiek schaterlachen, de meisjes starten twee aan twee, terwijl de jongens met vieren tegelijk liepen vanwege de groote deelname.

Tenslotte kregen wij de aardappelrace te zien, welke wedstrijd niet minder interessant was dan de vorige wedstrijden en waaraan met een groot enthousiasme deelgenomen werd zoowel door de vrouwelijke als de mannelijke jeugd.

't Nummer koekhappen ontaardde in koekgappen en werden er heele veldslagen geleverd om maar een stuk te bemachtigen.

Alles te samen genomen mag de feestcommissie met genoegen terugzien op de door haar georganiseerde wedstrijden, welke zeer in den smaak zijn gevallen zoowel bij oud als jong.

Om half twaalf werden zooals aangekondigd was de prijzen aan de volgende 40 winnaars uitgereikt.

Hardloopwedstrijd.

H. Faessel, Oscar Maduro, Luis Daal, A. Heeswijk, G. Barkmeyer, P. Geronimus, A. Haseveld, F. Jansen, F. Haseveld, Jan Wagemaker, Saconia, Rodriguez.

Steltenloopen.

H. Faessel, H. Heeswijk, H. Barkmeyer, van Hernigen. Oscar Maduro, Nicola Wever.

Zakloopen.

Mej. B. Jonker, Mej. A. Kloot, Mej W. Wagemaker, Mej. J. Hazeveld, Mej R. Toren, Mej. R. Visser. H. Faessel, van Hernigen, H. v. Heeswijk, Jonkers Zacharias, Oscar Maduro.

Aardappelenrace.

Mej. B. Jonkers, Mej. A. Kooyman, Mej. C. Mensink. H. Faessel, F. Jansen, Isidoro, Escobar, Adams, Hyronimus, van Heinigen.

Favoriet in alle nummers waren de volgende deelnemers. H. Faessel. van Heinigen.

Welke van hun behaalde successen nog een phototoestel merk kodak bij de bekenden fotograaf, den Heer F Jansen. Photho Studio. Breedestraat. O. kunnen afhalen.

De Heer F. Jansen stelde deze phototoestellen geheel belangeloos aan de commissie ter beschiking die deze prijzen gaarne acepteerde.

Uitdeeling Neerlandiaprijzen.

Intusschen had in het Theater Ideal de uitdeeling plaats der Neerlandiaprijzen.

De belangstelling voor deze plechtigheid wordt met de jaren grooter. Maar ook ieder jaar tracht het A.N.V. deze prijsuitdeeling interessanter te maken.

De ondervoorzitter van de groep Antillen van A.N.V. de Hr. G. Ferguson wees in een keurige rede op het belang van het houden van Koninginnedag voor Nederland en de gebiedsdeelen. In het bijzonder voor Curaçao, wat steeds er in geslaagd is om het Nederlandsch karakter te bewaren en steeds een groote liefde voor Nederland heeft aan den dag gelegd. Spr. bracht zijn dank uit aan de leden der schoolcommissie, die met een enkele uitzondering tegenwoordig waren, aan den Inspecteur van het Onderwijs, aan de hoofden der scholen en de eigenaars van het gebouw, die dit gratis hadden afgestaan.

Daarna sprak hij een hartelijk woord tot de kinderen om hen aan te sporen tot het beoefenen der Nederlandsche taal.

Bij de uitdeeling kreeg nog elk der kinderen, bij het mooie boek, een hartelijk woordje van den Hr. Ferguson mee, om ook in hun leven de Nederlandsche taal te blijven spreken.

De prijzewinnaars waren de volgende:

Van de Hendrikschool, Daniel F. A. Da Costa Gomez. Wilhelminaschool, Maud Capriles. Emmaschool, Hernandez Victor, St. Thomasschool, Angel A. Marcos St. Vinc. School, Luis P. Daal. St. Alb. Sch. Corn. Sprockel. St. Jos. Sch. Josef Henry, St. Mart. Gest. A. Anna R. de Lannoy, St. Mart. Gest. B. Evelyn Salassus. St. Fam. Sch. Julia Steba. St. Ant. Gest. A. Irmina Haselmeyer. St. Ant. Gest. B. Helena Gibbs. Negropont Sch. Maria van Lindonck. Montagne Rosa Panneflek, Barber Rodolfo Mingeli, St. Rosa Martin F. Cornelia, Willebrord, Leandro M. Fanny, Scherpenheuvel, Concepcion Diego, Soto Ignacio A. Silverio, Gr. Kwartier Remigio Lare, Westpunt Eufracio Monte, St Maria Josef Leito, Jan Doret Bernardina M. Tecla.

Op Aruba Julianasch. Willem F Croes. Jongenssch. Jose C. Hieronymo. Meisjesschool Viola S. Odor. Noord. Juan Kelly Sant. Cruz. Theodoor Dane. Sabaneta Victoria Henriquez.

Op Bonaire Jongensschool Odulio Booi, Meisjesschool Josina Booi. Rincon. Albertus M. Helena.

Na afloop hiervan werd aan alle kinderen een tractatie geschonken, waarna er eenige leuke filmen werden vertoond, waaronder de Hr. Rustige weer als de onverbeterlijke en onvermoeide explicateur voor de kinderen optrad.

De avond.

Na de voetbalwedstrijd op Mundo Nobo, welke door Volharding met 1 — 0 werd gewonnen, en waar een zeer groot publiek aanwezig was, had om half acht een bioscoopuitvoering plaats op het Molenplein, onderwijl speelden de muziekkorps St. Cecilia en Scherpenheuvel op het Brionplein en voor het Gouvernementshuis.

Dit laatste was door de N. I. G. M. schitterend verlicht.

Het korps Mariniers gaf hier om half 9 nog een zeer keurige colonnegeweer, weer onder leiding van den Sergeant majoor Faber, die zich bij het koninginnefeest van het vorige jaar, ook reeds zoo verdienstelijk gemaakt heeft op dit gebied.

De clou van de avond het vuurwerk was schitterend in een woord.

De feestcommissie kan tevreden zijn, omdat ook het publiek tevreden was.

Kunst- en muziek-avond in het Theater Brion.

Voor Dinsdag a.s. is er een interessante muziekavond aangekondigd, welke zal gegeven worden door de eminente pianist Carlos Valderrama, een artist met een wereldnaam, en zijn echtgenoote Mevr. Raquel Valderrama, een der besten in de Latijnsch-Amerikaansche voordrachtskunst.

De Heer Valderrama zal dien avond eigen composities spelen, ontleend aan melodiëen van de Indianen en in het bijzonder de Incas,

De avond wordt bovendien gegeven voor een goed doel.

De Hr. Valderrama zelf zal die avond eenige uitleg geven over de zangen en interessante melodien der Indianen.

De prijzen zijn zeer laag, zoodat een ieder in staat is er van te genieten. Plaatskaarten zijn verkrijgbaar bij de Botica Centraal en de Botica Nueva.

Voetbalwedstrijden.

Venezuela — Curaçao.

Met verwijzing naar de aankondiging in dit blad, deelen we mede dat er heden en morgen voetbalwedstrijden zullen plaats hebben tegen de voetbalclub Union van Caracas.

Heden zal de kampioen van Curaçao daartegen in het veld treden.

Morgen het Curacaosche Bondselftal.

Filmvertooning C. V. V. Ajax.

De Hr. Fermin Martinez is zoo bereidwillig geweest, de sprekende film *Vader en zoon* voor 't eerst te doen vertoonen ten bate van de C. V. V. Ajax.

Deze film vertoont de bekeering van een Vader door de kinderliefde van zijn jongen.

Deze film zal vertoond worden op 7 September 8 30 p.m. in Cine Rialto.

De entreeprijzen zijn slechts 25 en 50 cts.

Op het slot zal nog een mooie komische film gedraaid worden.

POLITIEBERICHTEN

In de afgeloopen week werd door de Recherche terzake verduistering eenmaal, terzake vernieling eenmaal, terzake diefstal tweemaal, terzake diefstal met braak eenmaal, terzake een zedenmisdrijf tweemaal en terzake mishandeling dertienmaal proces verbaal opgemaakt.

Gedeeltelijke Zonsverduistering.

Van wege de drukte op koninginnedag, zullen het velen misschien niet bemerkt hebben, maar om half vijf in de middag, was er zeer goed een gedeeltelijke Zonsverduistering waar te nemen. Ook zonder door donkere glazen te kijken kon men aan het zwakke zonnetje het verschijnsel erkennen.

Directie N. I. G. M.

Naar we vernemen zal binnen enkele maanden via Suriname hier ter inspectie komen de Hr. Knotnerus, Directeur der N. I. G. M. vergezeld van twee dochters.

K. N. S. M.

Naar het Hoofdagentschap der K. N. S. M. ons mededeelt is het s.s. „Costa Rica" gisteren te Plymouth aangekomen en zal vandaag te Havre en morgen 4 September te Amsterdam arriveerden.

Drijvende tentoonstelling op Curacao.

In aansluiting met wat wij de vorige week onder bovenstaand kopje vermeld hebben, kunnen we nog verder mededeelen:

Het ss. „Point Ancha" bevindt zich op het oogenblik in dok ten einde belang-rijk gewijzigd te worden voor bovengenoemd doel. De snelheid van het schip zal eveneens vergroot worden, terwijl ook voor passagiers hutten gebouwd worden en het verder belangrijke verbeteringen ondergaat.

Het ss. „Point Lobos", hetwelk het ss. „Point Ancha" zal vergezellen op haar propaganda reis, bevindt zich eveneens in dok, ten einde een soortgelijke wijziging te ondergaan.

Praktisch zullen alle industrieen van de Stille Zuidzeekust vertegenwoordigd zijn op de tentoonstelling; we noemen hier slechts enkele:

Machinerieen voor Olievelden exploitatie,
Besproeings machinerieen,
Houtbewerkingsmachines,
Landbouw werktuigen,
Wegenbouw machines,
Electrische koelkasten,
Blikwaren,
Radio-toestellen etc. etc.

Enkele fabrikanten van Los Angeles, welke met hun producten bijgedragen hebben, aan de drijvende tentoonstelling zijn:

C. F. Braun
Pomona Pump Co.
Pacific Pump Works.
Horborts Machinery Co.
Killifer Mfg. Co.
Sierra Talc Co.
Pacific Coast Talc Co.
Dicalite Co.
Filtrol Co.
H. C. Parker (O' Koofe & Morritt Co.
Davidson Radio en Television Co.
Imperial Rock Gas Co.
Van Camp Sea Feed Co.
Max Factor Company.
Los Angeles Soap Co.
Pacific Coast Borax Co.
Fano- Flamo Oil Burner co.
Joslyn co. of calif
MacPherson Leather co.
F. c Russell
Plomb Tool co.

Volgende week zullen we nog de namen van meerdere firma's mededeelen.

Handelsadresboek voor West-Indie.

Verschenen is de derde uitgave van bovengenoemde werk van het jaar 1932. Voor handelaars en zakenmenschen is het onnoodig op het belang van dit boek te wijzen, waarin alle adressen van personen en organen op handelsgebied, hier en in Suriname zijn opgenomen.

Onze dank voor de toezending.

In dank ontvangen

Van de firma Morris Curiel en Sons, een aantal reclamevoorwerpen van het bekende Holsten - bier en de nog meer bekende Whisky Johnnie Walker, waaryan genoemde firma agenten zijn.

Benoemingen bij de Fraters.

Door het generaal kapittel hunner congregatie zijn benoemd tot Directeur van de Fraters op St. Thomascollege de Eerw. Fr. Gerontius. Tot Directeur van de Fraters op Aruba de Eerw. Fr. Beatus. Tot Directeur van Bonaire de Eerw. Fr. Ignatius, Fr. Lucius van Bonaire wordt op het St. Thomascollege tijdelijk overste tot de komst van Fr. Gerontius en tijdelijk Missieoverste tot de komst van Fr. Radulfus. De Eerw. Fr. Franciscus en Bernardinus zijn overgeplaatst van Aruba naar Curaçao en Fr. Arnoldus van Curacao naar Aruba.

Congregatie H. Familie.

Zondag a.s. zal het jaarfeest der jongenscongregatie in genoemde kerk plechtig gevierd worden. Des morgens is het algemeene H. Communie, Des avonds om 7 uur lof, dat gezongen zal worden door het mannenkoor der parochie. Onder dit lof zal de predikatie gehouden worden door Pater van Looy Directeur van de jongenscongratie in de St. Annakerk.

Eu-Med.

Van de agent Prospero Baiz ontvingen we een monster van bovengenoemd geneesmiddel, met verschillende attesten van geneesheeren.

Het middel wordt aanbevolen voor neuralgie en reumatische pijnen en is absoluut onschadelijk voor het hart.

Officieele berichten.

Ter voorziening in de vacature, ontstaan door het bedanken van den heer Pater M. Luyckz als lid van het Centraal Comite voor het gebiedsdeel Curacao van de Afdeeling Curacao van de Vereeniging „Het Nederlandsche Roode Kruis" is de Heer Pater Hulsman benoemd.

Aan den Heer W. Gauw is van 12 September t/m 17 September wegens anderen redenen dan ziekte vrijstelling van dienst verleend.

Aankomst en vertrek der schepen in de week van 4 Sept. —10 Sept. 1931

S.S.	Aank	Van	Vertr.	Naar
Trois Ilets .	—	Curaçao	4	Maracaibo
Ingrid Horn	4	Hamburg	4	Cartagena
Cuba	4	Cristobal	4	Le Havre
Tachira	4	New-York	4	Maracaibo
Carabobo	4	Maracaibo	4	New-York
El Libertador	4	Maracaibo-Aruba	5	Aruba-Maracaibo
Ttujillo	6	La Guaira	6	Aruba-Maracaibo
Remeura	6	London	7	Cristobal & New-Zealand
El Libertador	7	Maracaibo-Aruba	7	La Guaira
Medea	7	New-York	7	Aruba-Maracaibo
Un vapor	7	Hamburg	7	Cartagena
Waltraut Horn	—	Curacao	8	Hamburg
Austvangen	8	New-Orleans	9	Paramaribo
Orinoco	9	Hamburg	9	P. Limon
Luna	9	Aruba-Maracaibo	9	New-York
El Libertador	9	La Guaira	9	Maracaibo
J. Seb. Elcano	9	Barcelona	10	Cristobal
Tamarea	9	New Zealand & Colon	10	Soathampton
Dalvangen	10	Paramaribo	11	New-Orleans
Ruahine	10	New Zealand & Colon	11	Londen
Dorelian	10	Liverpool	11	P. Limon

Buitenlandsch Overzicht.

In **DUITSCHLAND** is Dinsdag de rijksdag geopend onder voorzitterschap van de communiste Clara Zetkin. Ofschoon haar redevoering zeer provoceerend was hielden de Nazis volgens afspraak zich onverschillig.

Om tot een regeeringsmogelijkheid te komen hadden in de dagen te voren verschillende conferenties plaats. In een dezer conferenties met von Papen werd aan Hitler aangeboden het vicekanselierschap, het premierschap van Pruisen en het ministerie van Binnenlandsche zaken van het Rijk. Hitler weigerde echter en wilde alleen het kanselierschap of niets.

Ook werden er besprekingen gehouden tusschen Hitler en het Centrum. Uit de verkiezingen voor het rijksdagpresidium, meent men te mogen opmaken, dat een samengaan van Nazis met Centrum wel tot de mogelijkheden zou kunnen behooren. Bij de verkiezingen gingen deze beide partijen althans al samen en werd een Nazi tot voorzitter, een centrumman als vicevoorzitter gekozen.

De komende gebeurtenissen van het Duitsche rijk houden de belangstelling der wereld gaande.

In **SPANJE** is de Generaal San Jurgo, die onlangs een revolutie verwekte begenadigd en de uitgesproken doodstraf veranderd in levenslange gevangenschap. In Seville brak weer een communistische staking uit.

In het **OOSTEN** hoort men van groote oorlogsvoorbereidingen van Japan, om een hernieuwde actie in Mansjoerije te beginnen. Intusschen maakt een ander bericht melding van een vredelievende zending waarmee in September Admiraal Nomura naar de Ver. Staten zal vertrekken.

In **Brazilië** is de opstand nog niet onderdrukt, De rebellen hebben zelfs reeds aan de mogendheden aangevraagd om de nieuwe staat San Paolo te erkennen als onathankelijk.

Een nieuwe opstand is uitgebroken in **ECUADOR**. Het garnizoen van Quito heeft Bonifaz tot president geproclameerd. De laatste berichten maakten melding van gevechten tusschen rebellen en regeeringstroepen.

Het **CHACO** conflict tusschen Uraguay en Bolivia is nog niet beeindigd? De neutralen zijn er nog niet in geslaagd een overeenkomst tusschen de beide partijen te treffen.

Curaçaosche Voetbalbond.

Wedstrijden tegen UNION S.C. Caracas.

ZATERDAG 3 SEPTEMBER 1932 AANVANG 4.45 PRECIES.

UNION (Kampioen Caracas) — **VOLHARDING** (Kampioen Curaçao)

ZONDAG 4 SEPTEMBER 1932 AANVANG 4.45 PRECIES.

UNION — **BONDSELFTAL**

UNION

H. Suarez
Cotchico — J. Bello
Clavier (Aanv.) — Dupres — M. Corao
P. Corao — Peche — Aranda — Fuchberger — Ochoa

O

M. de Castro — M. Leers — A. Meerens — A. de Castro — R. Maduro
H. Royer — Alex Sentiago — A. de Wolf
A. J. Maduro — G. de Nieuwe
J. Lampe

BONDSELFTAL

Reserve: Nieuwenhoff Olivier Bosnie M. Doran Kroon Edg. de Castro

PRIJZEN DER PLAATSEN

Overdekte Tribune (afgesloten gedeelte)	F. 2,50
Open Tribune	F. 1.50
Derde Rang	F. 0.50
Derde Rang (Jongens)	F. 0.25

ATTENTIE

De entree-bewijzen moeten gedurende den geheelen wedstrijden in **ongeschonden** *staat worden bewaard, en moeten op aanvraag worden vertoond, bij gebreke waarvan het terrein moet worden verlaten of een nieuw plaatsbewijs moet gekocht.*

ENTREE-GELDEN WORDEN NIMMER TERUGBETAALD.

RIJWIELEN WORDEN NIET OP HET TERREIN TOEGELATEN.

Het Bestuur.

Bekendmaking.

Wij deelen hierdoor aan onze stroomverbruikers mede, dat vanaf Maandag 5 Sept. a.s. de Kassa geopend zal zijn van 8 tot 12 uur voormiddag, en van 1.30 uur tot 3 uur namiddag, en 's Zaterdags tot 12 uur 's voormiddags.

N.V. NED.-INDISCHE GAS MAATSCHAPPIJ.
ELECTRICITEITSBEDRIJF
CURAÇAO.

KON. NED. STOOMBOOT MIJ. N.V.
Afvaarten van Curaçao.

Naar Santa Marta, Pto. Colombia, Cartagena, Cristobal en Pto. Limon:

„Colombia"	12 September
„Venezuela"	28 September
„Costa Rica"	10 October
„Simon Bolivar"	26 October

Passages naar New York, New Orleans en Havana via Cristobal in connectie met de voornaamste lijnen van Cristobal worden verstrekt tegen gereduceerde prijzen.

Naar Pto. Cabello, La Guaira, Trinidad, Barbados, Plymouth, Havre, Amsterdam en Hamburg:

„Crijnssen"	15 September
„Colombia"	29 September
„Venezuela"	13 October
„Costa Rica"	27 October

Naar Port au Prince en New York:

„Stuyvesant"	12 September
„Cottica"	3 October

Passages naar Europa via New York in connectie met de voornaamste lijnen van New York worden verstrekt tegen gereduceerde prijzen.

Naar Pto. Cabello, La Guaira, Guanta, Cumana, Pampatar, Carupano, Trinidad, Georgetown, Paramaribo, Madeira, Plymouth, Havre en Amsterdam:

„Oranje Nassau"	11 September
„Stuyvesant"	2 October

Naar Pto. Cabello en New York:

„Luna"	9 September
„Medea"	16 September

Direct naar La Guaira:

„El Libertador"	7 September
„El Libertador"	21 September

Naar Cristobal en Pacific Kust:

„Barneveld"	13 September
„Boskoop"	3 October

Naar Rotterdam via Liverpool:

„Baarn"	19 September
„Bodegraven"	2 October

Naar Bonaire, Sint Thomas, St. Martin, Saba, St. Eustatius en St. Kitts:

„Atlas"	3 Sept.	9 a.m.
„Atlas"	17 Sept.	
„Atlas"	1 Oct.	
„Atlas"	15 Oct.	

Naar San Juan de P. R., San Pedro de M. en Sto. Domingo City:

„Baralt"	4—9 September

Naar Kingston, (opt. Hait. Havens,) San Pedro de M. en Sto. Dom. City:

„Baralt"	15 September

Naar Maracaibo via Aruba:

„Medea"	7 Sept.	10 p.m.
„Astrea"	21 Sept.	
Flora"	28 Sept.	
„Medea"	12 Oct.	
„Amor"	19 Oct.	

VAARPLAN SS. „EL LIBERTADOR":

Aankomst te CURACAO	Zondag	4 September	2 p.m.
Vertrek van CURACAO	Maandag	5 September	11 a.m.
Aankomst te Aruba	Maandag	5 September	5 p.m.
Vertrek van Aruba	Maandag	5 September	6 p.m.
Aankomst te Maracaibo	Dinsdag	6 September	8.30 a.m.
Vertrek van Maracaibo	Dinsdag	6 September	2 p.m.
Aankomst te Aruba	Woensdag	7 September	5.30 a.m.
Vertrek van Aruba	Woensdag	7 September	7 a.m.
Aankomst te CURACAO	Woensdag	7 September	2 p.m.
Vertrek van CURACAO	Woensdag	7 September	6 p.m.
Aankomst te La Guaira	Donderdag	8 September	8 a.m.
Vertrek van La Guaira	Donderdag	8 September	5 p.m.
Aankomst te CURACAO	Vrijdag	9 September	7 a.m.
Vertrek van CURACAO	Vrijdag	9 September	2 p.m.
Aankomst te Maracaibo	Zaterdag	10 September	8.30 a.m.
Vertrek van Maracaibo	Zaterdag	10 September	2 p.m.
Aankomst te Aruba	Zondag	11 September	5.30 a.m.
Vertrek van Aruba	Zondag	11 September	7 a.m.

N. B. Aan boord van de Colon- en Suriname-Lijn-Schepen worden geen bezoekers toegelaten, tenzij in het bezit van een toegangskaart uitgegeven door het Hoofdagentschap.

Alle aanvragen voor lunch en diner aan boord van de Colon- en Suriname-lijn-schepen, gedurende het oponthoud in deze haven, moeten gericht worden aan het Hoofdagentschap.

Toegang tot de Westwerf: UITSLUITEND via het hek aan de Havenstraat.

BEKENDMAKING.

Wij deelen hierbij aan onze stroomverbruikers mede, dat wij, wegens noodzakelijk te verrichten werkzaamheden aan ons transformatorhuis te Molenplein, genoodzaakt zijn op Zondag 4 September a.s. van des voormiddags 7 uur tot des namiddags pl.m. 2 uur de stroomlevering in deze omgeving te onderbreken.

Men gelieve van deze mededeeling goede nota te nemen en de storingsdienst niet onnoodig op te bellen.

N.V. NED.-INDISCHE GAS MAATSCHAPPIJ.
ELECTRICITEITBEDRIJF CURACAO.

Het exploiteeren van vulcanen.

Reeds langen tijd hebben wetenschap en kunst zich ernstig toegelegd op het probleem om uit de onuitputtelijke watermassa's der meren en rivieren geweldige krachtbronnen te exploiteeren, die evenals de groote centralen uitgestrekte gebieden van electrischen stroom voorzien. Niet alleen de golven wil de mensch gebieden, doordat hij ze met behulp van vernuftig geconstrueerde machines aan zich dienstbaar maakt — proeven hebben in ieder geval de mogelijkheid van dergelijke plannen bewezen — maar ook de warmte der zee, of liever gezegd, het „verval". het verschil tusschen temperatuur aan de oppervlakte en op bepaalde diepte, zal benut worden om kracht te winnen.

Nu rijst de vraag: wanneer reeds de betrekkelijk kleine warmteverschillen tusschen de bovenste en de dieper gelegen waterlagen zulke groote krachtbronnen kunnen zijn, hoe staat het dan met de aardwarmte, waarvan men toch weet, dat zij naar gelang de diepte stijgt tot zij onder de vaste aardkorst een warmte ontwikkelt, waarvan wij geen voorstelling kunnen vormen?

Natuurlijk is het een utopie om met technische middelen zoo'n hitte te bedwingen.... Maar de aardkorst toont verschillende plaatsen waar het gloeiend vloeibaar mengsel tot aan de oppervlakte komt, vooral bij de in werking zijnde vulcanen, die van tijd tot tijd zelfs de dood en verderf rondspuwen. Kan de warmte van deze natuurlijke ovens niet geëxploiteerd worden?

Twintig jaar geleden was dit idee nog fantastisch absurd, onmogelijk, dwaas, het was zelfs niet eens in het brein van Jules Verne opgekomen. Thans is men reeds bezig dit probleem ernstig te bespreken, want in Italie is gedurende de oorlogstijd een krachtcentrale onstaan, die de capaciteit van al de machines — (in totaal meer dan 12000 P.K.) aan een vulkanische centrale ontleent in de vorm van heete dampen, waarmee de ketels verwarmd worden.

In het Noorden van Toscana ligt de eerste vulkanische centrale bij het plaatsje Larderello in de nabijheid van Volterra, een bergachtige streek, die veel gelijkenis vertoont met de Eifelstreek. Larderello zelf echter maakt op den bezoeker die niet op de hoogte is, den indruk van een stukje zichtbaar geworden hel, want overal vertoonen zich daar berghellingen, die geen spoor van plantengroei bezitten, maar honderden kloven en scheuren — soffioni genaamd — waaruit bruisend en sissend gloeiend heete waterdamp ontsnapt.

Omdat deze damp borium bevat, wordt hij reeds meer dan 100 jaar, evenals de heete bronnen (Lagoni) door de Societa Borcifera di Larderello, voor het verkrijgen van boorzuren geëxploiteerd.

Nu kwam men in 1904 op het idee om de warmte-energie van den damp te gebruiken voor het drijven van motoren. Eerst probeerde men het met een stoommachine van 40 P.K.

De resultaten van den heelen aanleg waren zeer bevredigend, tot de stoommachine op zekeren dag plotseling stil ging staan, omdat haar inwendige or ganen totaal weggevreten waren.

In bovenmatige vreugde over de goedheid der natuur, die hier blijkbaar met verkwistende hand haar gaven uitdeelde, had men een kleinigheid over het hoofd gezien: n.l. dat het hooge gehalte van den damp aan boorzure zouten ammoniak, sporen van zwavelzuur enz. nu juist niet geschikt is voor de goede werking der stoommachine.

Onderzoekingen toonden aan, dat het beoogde doel alleen langs een omweg te bereiken was: door n.l. den natuurlijken damp ter verwarming van een verdamper te gebruiken, die uit zuiveren damp opwekte. Deze methode werd nu gevolgd en de resultaten waren gunstig. Daarom besloot de maatschappij, reeds bij het begin van den oorlog met het oog op de sterke vraag der oorlogsindustrie naar stroom, op deze basis zoo spoedig mogelijk een groote centrale te bouwen, die in 1916 met drie machines, ieder van 2500 P.K. openden en intusschen tot 120000 P.K. in total uitgebreid werd. De opgewekte stroom gaat door 5 hoofdleidingen naar de netten der steden Volterra, Siena, Livorno Ceunia Florence, waar hij o.a. ook het net van de electrische trams voedt. Een verdere uitbreiding is mogelijk geworden door het uitboren van een Soffione, waarvan de capaciteit de bovengenoemde centrale nog verre overtreft. Het practisch bewijs is dus geleverd: ook het vuur der vulkanen kan in dienst van de productieven arbeid der menschen gesteld worden.

Passage tarieven

Door de steeds toenemende moeilijkheden van de transatlantische lijnen, is het groote belang van het passagiersverkeer meer aan het licht getreden, en zal dit belang uiteraard voorloopig in hooge mate de leiding en het lot van deze lijnen beheerschen. Het vraagstuk der passagetarieven, en daar deze door de verschillende conferences worden vastgelegd ook de houding der conferences is daarom van bijzonder belang.

Een zeer interessante vraag is, hoe het staat met de tarieven? De heer F. Wagenaar geeft hierop in het Tijdschrift voor Econ. Geographie het volgende aantwoord:

Dat deze, gezien van het standpunt van algemeen belang, te hoog zijn opgevoerd, is niet twijfelachtig, zooals volgende staatje aanwijst. Deze prijzen, nominale z.g. port-rates, zijn voor het traject Hamburg — New-York in de derde klasse, een der belangrijkste hoeksteenen van het transatlantisch verkeer:

HAMBURG — NEW-YORK

1913 tusschendek (M 160)	$ 40	100%
1928 derde klasse	$ 115	287%
1931 „ „	$ 99	246%
1932 „ „	$ 90	225%

Tusschendek 1913 en derde klasse 1928/32 zijn hier als twee vergelijkbare grootheden genomen, als zijnde de beide laagste klassen; m.a.w. dezelfde categorie passagiers, welke in 1913 in het tusschendek werd vervoerd, wordt nu in de derde klasse opgenomen, daar de tusschendekklasse, tenminste op deze route, niet meer bestaat.

Na de tweede verlaging blijken de passagetarieven ten opzichte van de 1913 tarieven nog meer dan 100 pct. hooger dus belangrijk hooger dan de verhooging van de algemeene indexcijfers, wat eveneens het geval is met de tarieven voor de hoogere klassen. Dit is opmerkelijk, indien men een vergelijking maakt met een andere tak van scheepvaart, de wilde vaart, waar het vrachtenpeil onder dat van voor den oorlog ligt, of ongeveer gelijk.

Practisch is de verhooging meer. De prijs van M. 160 in 1913 was reeds aan den hoogen kant; outsiders namen genoegen met M. 80 of minder, en een prijs van M. 160 was destijds mogelijk door de positie der Duitsche lijnen, welke door middel van de bekende controlestations het continentale emigrantenverkeer feitelijk beheerschten.

Zijn de prijzen gerechtvaardigd?

Zijn deze hoogere prijzen gerechtvaardigd, in dien zin dat de verhoogde exploitatiekosten onvermijdelijk waren?

Een sprekend voorbeeld van onnoodig verhoogde kosten is de door regeeringsmaatregelen overdreven sociale verzorging van emigranten. Het doel om den emigrant werkelijken steun te verleenen bij 't moeilijke begin aan een nieuw levensdoel in een vreemd land is niet bereikt, wel is de emigrant in te groote mate politiek object geworden. In de emigratielanden is een zekere controle gekomen. En door de machtspositie van regeeringen, waartegen particuliere scheepvaartmaatschappijen zich moeilijk kunnen verweren, en de emigrant nog minder, zijn de kosten van zoowat het geheele stelsel emigratiewetten, verordening enz. — zoo niet meer — op den rug van den emigrant geschoven via de passageprijzen, daar de scheepvaartmaatschappijen deze extra kosten vooral tegenwoordig ook niet kunnen dragen.

Het laat zich begrijpen, dat in vele gevallen de kosten van deze maatregelen, belastingen, licentiën enz. meer bedragen dan b.v. de geheele passageprijs van 1913 bij een outside lijn. Het is daarom te hopen, dat de verschillende emigratielanden zullen inzien, dat de tegenwoordige kostbare sociale verzorging geen bestaansrecht heeft en dat de regeeringen zich zullen beperken tot het hoogst noodige toezicht en tot de minst mogelijke kosten

Ook de exploitatiekosten te hoog?

Ook de exploitatiekosten in de hand der lijnen zijn verhoogd door het steeds opvoeren van de luxe, het comfort, grootte der schepen, royale exploitatie en organisatie. Men kan niet zeggen, dat dit onder aandrang van het publiek is geschied om in een behoefte te voorzien, integendeel. Toen de eene lijn na de andere zich haastte het beste aan te bieden, heeft het publiek in het achter ons liggende tijdperk van bijzondere conjunctuur, zich tot op zekere hoogte kunnen of moeten aanpassen. Dat echter de tarieven te hoog waren opgevoerd is door de lijnen toen reeds gevoeld. Dit toegeven kon of wilde men niet, vandaar de instelling, mede in verband met de beperking van het emigrantenvervoer, van de nieuwe klasse, „derde klasse toeristen", welke beter is dan de tweede klasse van vóór den oorlog. De ontwikkeling der toestanden heeft de transatlantische lijn nog meer doen oriënteeren naar het toerisme. Toerisme is in het algemeen een luxe en afzet van luxe artikelen wordt nu eenmaal in crisistijden extra getroffen.

Dikwijls worden ook maatregelen, welke men ongewenscht achtte, afgedwongen, doordat de concurrentie het wel doet, en men meent geen keus te hebben dan te volgen, teneinde niet achter te blijven.

De eerste groote schepen zooals de Aquitania, Imperator, Vaterland, Majestic kwamen kort vóór den oorlog. Hoewel dit voor de scheepvaart jaren waren boven de gemiddelde, werden verschillende schepen toen reeds 's winters opgelegd. Het tijdperk na den oorlog was zoo abnormaal, dat het thans geen waarde heeft als grondslag voor toekomstige mogelijkheden. Op het oogenblik zijn er 8 van deze schepen, binnenkort volgen de Italiaansche, terwijl in Frankrijk en Engeland nog twee schepen op stapel staan.

Zooals overal ook hier overproductie in hoeveelheid en hoedanigheid van vervoersaccomodatie, en dan te hooge prijzen.

Kamer van Koophandel en Nijverheid.

De KAMER VAN KOOPHANDEL EN NIJVERHEID maakt hierbij bekend, dat bij haar gegevens ter inzage liggen voor belanghebbenden, betreffende:

de verbreiding van het stelsel van voorkeurrechten in het Britsche Rijk;

eene Douane-beslissing, T. D. 45765, betrekking hebbende op de toepassing der voorschriften van Sectie 304 der Amerikaansche Tariefwet, nopens het merken, met eene aanduiding van het land van oorsprong, van in de Vereenigde Staten geïmporteerd wordende artikelen en derzelver verpakking;

het terugbrengen van het invoerrecht op stroohoeden, vervaardigd uit agave soortelijke grondstoffen van $ 0,40 per stuk tot 33% „ad valorem" gebaseerd op de f.o.b. waarde in de haven van verscheping.

Bijblad van de Amigoe di Curaçao van 3 September 1932.

Werkloos.

Van tijd tot tijd kwamen altijd rampen over geheele volkeren; nu eens oorlog, dan weer hongersnood, dan weer een epidemie. In deze tijden van nood werd gewoonlijk een beroep gedaan op de liefdadigheid en zoo bracht de nood de menschen dichter bij elkander. De beproeving van onze dagen is de werkloosheid, die wij in deze mate tot nu toe niet gekend hebben; en wat de toestand het meest ondragelijk maakt: bij de meeste menschen is het gevolg niet toenadering en liefde, maar verbittering; de werkloozen worden wrevelig door het eindelooze wachten, de werkenden klagen over de gevolgen van de door de werkloosheid verslechterde toestand, over de hoogere belasting of het lagere salaris of de slechte zaken; en bij dat alles is de staat bijna onmachtig iets te doen! Hoe moeten wij als katholieken staan tegenover deze ellende?

De arbeid is een goed, ons door God gegeven: dat ook 's menschen deel zou zijn in de paradijstoestand: „Hij plaatste hem in het paradijs der geneugten, opdat hij het zou bewerken en bewaren". God wil, dat wij arbeiden: waarom wordt ons dan geen gelegenheid gegeven, zoo zullen vele arbeiders in vertwijfeling vragen. Zij vragen geen rijkdom, geen nutteloos of overtollige dingen, zij vragen slechts arbeid en door den arbeid het dagelijksch brood.

God hoort die bede, zonder twijfel. Hij is niet gehouden om de dwaasheden der menschen, die meenden zonder God de wereld te kunnen regeeren, door wonderen weer goed te maken en ieder lijden, dat de Voorzienigheid over de wereld doet komen heeft een goed gevolg, dat pas later erkend wordt. De werkloosheid kan den trotsche leeren dat hij niet onmisbaar is, zij kan den vermetele leeren, dat zijn welstand niet zijn werk is alleen, maar ook van de gunstige omstandigheden. Zij kan den verkwistende leeren dat ook met minder is rond te komen en zoo kunnen hoogere goederen, Christelijke deugden voortkomen uit 't kwaad. Ons zijn verborgen de plannen van de Voorzienigheid die het lot der wereld bepaalt.

Kan er iets gedaan worden om de gevolgen der werkloosheid minder erg te maken? Wij bedoelen hier de verkeerde invloed, die de werkloosheid gemakkelijk kan hebben op het karakter van menschen; ... in de lange rust gelegenheid om aan te kweeken arbeidsschuwheid, terwijl ook van de gedwongen ledigheid geldt, dat zij is des duivels oorkussen. En daarom is is het van de eene kant gewenscht, dat zoowel overheid als particulieren, die daartoe in staat zijn, medewerken om werk te verschaffen. En van de kant der werkloozen is het goed zich arbeid te maken. De verbinding van arbeid en loon is niet noodzakelijk: wij willen niet zeggen dat de arbeider geen strikt recht heeft op zijn loon, maar dat de werkelooze de slechte gevolgen van de rust voorkomen kan door zich zooveel mogelijk bezigheid te verschaffen. En dit geldt vooral de jongeren: zijn er in onze eigen kringen, die voor niets het goede doen, niet dikwijls handen te kort. Welnu, dat zij dan de gedwongen ledigheid vluchten door zich te scharen bij hen, die werken pro Deo. Het is beter dan in niets doen neer te zitten en zich te verbitteren. Want vooral onder hen, wier lot de ontevredenheid haast van zelf meebrengt, onder hen juist werken met de vernuftigheid van de kinderen der duisternis, zij die met een al te gemakkelijke critiek tegen staat, kerk en godsdienst de opstandigheid preeken tegen alle gezag. Zij benutten de stemming van hen die door de nood der tijden zwaar getroffen worden, om bij hen de barometer van het gemoed op storm te zetten. Wanneer wij niets te verliezen hebben dan slaan wij er op los, wellicht komt er uit de puinhoopen een betere maatschappij te voorschijn. Hiertegenover kan niet luide genoeg betoogd worden, dat afgezien van de fouten in de theorie, de practijk der oproermakers tot betreurenswaardigheden leidt. Waar gewetenlooze menschen met geweld een verdeeling van goederen ter hand nemen, daar komt altijd de zelfzucht boven. Enkelen nemen het grootebezit van anderen af en houden het, de massa's gaan weer arm terug. Het wordt geen verdeeling maar verplaatsing van goederen. En voor wat werd neergeslagen wordt niets opgebouwd. De geschiedenis van Rusland is leerzaam.

Wij willen de hoop op betere tijden geenzins opgeven en gaarne ons bescheiden optimisme voeden met ieder voedsel wat geboden wordt. Maar zoolang de werkloosheidsramp ons leven drukt, moeten we eensgezind samenwerken, niet alleen om de nood te lenigen, maar ook om verkeerde moreele gevolgen tegen te houden. Dat eischt ons geloof.

Voor de Vrouwen.

Vertrouwen en Waakzaamheid.

door A. v.d. M.

Deze korte beschouwing over Opvoedkunde zou ik gaarne willen houden langs twee hoofdlijnen: „Het Vertrouwen" en „de Waakzaamheid".

Wederzijdsch vertrouwen tusschen opvoeder en kind is de eenige grond, waarop men kan zaaien, met de vaste zekerheid van te zullen oogsten.

En als ik hier dan schrijven mag over de natuurlijke opvoedster: de Moeder, dan moet er allereerst geconstateerd worden, dat het wederzijdsche vertrouwen in deze verhouding aanvankelijk *steeds* van nature aanwezig is.

Van den beginne af is de kinderziel geheel gericht naar de Moeder: het eerste lachje is voor haar. En ze heeft het verdiend, ze heeft er héél wat voor uitgestaan en tòch heeft God het Moederhart zóó gemaakt, dat dat ééne, eerste lachje haar ruimschoots beloont voor alle zorg en pijn.

En als ze gaan loopen, de hummeltjes, dan loopen ze liefst *in* haar armen. Ze staan daar geleund tegen een stoel of tafel en Moeder strekt de armen uit — tot ze het wagen, wankelend en lachend, naar Moeder!

Zóó is het *steeds* met het *kleine* kind en in *die* jaren moet die grondslag worden gelegd voor het later samenleven! Indien het waar is, dat de Moeder aanvankelijk het grenzenloos vertrouwen van haar kind heeft, dan is het aan *haar* om dat vertrouwen te behouden. Want als die onderlinge band eenmaal zoek is tusschen Moeder en het *grootere* kind, dan is het helaas meestal een hopeloos geval.

Daarom: *Waakt angstvallig, dat ge het vertrouwen, dat ge allen in den beginne hebt, niet verliest.*

Denkt niet, dat uw kleine naderhand tóch even brutaal zal worden, als zooveel groote kinderen, dat hoeft heelemaal niet. En als het gebeurd, dan is het de schuld van de *Moeder*, dan mankeert er iets aan de verhouding, dan heeft zij het vertrouwen verloren en is het kind onder vreemden invloed of tobt het alleen zijn moeilijke jaren door.

Dan staat de Moeder daar ontrederd en arm, want niets is haar zoo dierbaar als haar kind, en datzelfde kind is voor haar naar den geest *vreemd*.

Zij tracht nog te repareeren, zij probeert weer eenige toenadering, maar er is iets gebroken, dat nooit meer heel wordt en zij is haar rijkdom kwijt!

En al verbeeldt zij zich van niet, het ligt toch aan haar: Zij is niet waakzaam geweest, zij was uithuizig of heeft niet begrepen — er is een hiaat gekomen en er is geen brug meer te slaan.

Misschien was zij door zorgelijke omstandigheden te veel in beslag genomen en had ze daardoor geen voldoende aandacht voor haar kind? Laat liever Uw kind Uw zorgen *deelen* veel te veel mag een kind dit niet weten en dat niet weten. Men denkt ze te sparen, maar intusschen *verliest* men ze!

Een kind kan veel meer doorvoelen en begrijpen, dan men vermoedt en het staalt hun geestkracht en maakt ze sterk voor lateren strijd!

Ze krijgen een zuivere blik op het op het leven. Ze hebben er *niets* aan om 15 à 16 jaar lang te worden domgehouden, om dan plotseling te ervaren, dat *alles* anders is, dan ze dachten. Dán zullen ze een crisis moeten doormaken, die vreeselijk genoemd mag worden en ze zullen sterk moeten zijn, willen ze niet wanhopig gaan. Kasplanten verdragen de koude slecht!

Wen Uw kind dus vroeg aan het ware leven en laat ze *tot op zekere hoogte* en *op kinderlijke wijze*, Uwe zorgen deelen, waarmee ge dan tevens hun vertrouwen aan U bindt.

Weest waakzaam. Ik herhaal dit woord, omdat ge elken dag opnieuw waakzaam zult moeten zijn! Ge hebt het vertrouwen, maar ge moet het ook steeds in stand houden. Evenals God *steeds* ons in stand houdt. God heeft ons niet alleen voortgebracht, maar God behoudt ons van oogenblik tot oogenblik. Zou God Zijn Vaderhand van ons aftrekken, dan verdwenen we in het *niet*. Wij hebben onze kinderen niet voortgebracht, maar wij moeten hen zien te houden, van dag tot dag. Dus steeds gereed staan, om bij de minste wanklank in te grijpen, om een misverstand *niet* als kleinigheid te beschouwen, om altijd maar weer rein te houden dat heerlijk verbond tusschen hen en ons!

Waarin bestaat dan de vertrouwelijkheid, vooral bij het opgroeien der jeugd?

Laat ons zooveel mogelijk elk kind *persoonlijk* behandelen. Dat is juist het groote verschil met de school en vooral met de kostschool, waar door het groote aantal elk individu dikwijls niet meer dan een nummer kan zijn. Thuis echter moet elk kind tot zijn recht kunnen komen, moeten we het persoonlijk karakter kennen.

Zijn er grooten en kleinen, verdeelt dan Uw tijd en vooral Uw liefde zoo eerlijk mogelijk tusschen hen en tracht elk kind eens af en toe *alleen* te hebben, al is het maar 5 minuten! Zegt hun een paar lieve woordjes of geef ze een zachte vermaning; bespreekt eens een en ander met hen en laat ze *vooral* voelen, dat ge zooveel van ze houdt en dat ze met al hun lief en leed steeds bij *Moeder* moeten komen! *Ook*, als ze eens iets niet begrijpen, vreemde dingen hooren of zien. Overtuigt ze, dat ze bij *U* altijd op een eerlijk antwoord kunnen rekenen, dat *Gij* ze álles naar best vermogen en duidelijk zult uitleggen.

Vooral betreffend de beide laatste woord aan de school een hooge beteekenis gehecht. Vaak is de ijver, welke in die richting van de school uitgaat heel wat inniger dan de zorg der Ouders. Zij mogen met hooge erkenning van de religieuze activiteit van de school, hun medewerking daaraan niet onthouden.

Daarbij sluit zich nauw aan de taak, welke de school heeft voor de vorming van het wilsleven der kinderen. Heel het leven in de klas vraagt van de leerlingen een zelfverloochening, die ten slotte niet zonder invloed kan blijven op het wilsleven. Bovendien vinden zij in een goed onderwijzer een persoonlijkheid, die op het nadenken en het doen der kinderen van zeer groote invloed kan zijn.

De nieuwe tijd vraagt geen intellect. maar karakter. De school heeft beide, maar haar roeping ligt in de vorming van sterke karaters, waartoe het onderwijs haar voornaamste middel is. Verder is de persoon van de onderwijzers en de omgang met de andere kinderen een rijke bron van goede (en kwade) invloed op de kinderen.

De ouders kunnen door hun kinderen naar katholieke leermeesters te zenden, door hoogachting van persoon van de onderwijzer en door waakzaamheid ten opzichte der vriendjes hunner kinderen, een sterke bijdrag verwachten van de school voor de vorming van het wils- en karakterleven hunner kinderen.

Het Parijsche olie resultaat.

De Ag. Ec. et Fin. heeft naar aanleiding van dit resultaat een interview gehad met den heer Ir. M. J. B. August Kessler, directeur van de Kon. Petroleum. De heer Kessler verklaarde voldaan te zijn over het resultaat, dat na 3 weken onderhandelen bereikt is. Het is de eerste maal, dat de vertegenwoordigers van de internationale groepen met de Roemeensche producenten geconfereerd hebben. De basis voor een accoord is gecreëerd.

Kessler verklaarde: „C'est le premier pas qui coûte" en de eerste stap is gedaan. Ik geloof niet, zoo zeide hij, dat het noodig is om aan de ratificatie van voorstellen te twijfelen.

Op de vraag welke de duur zou zijn van conventie antwoordde hij, dat alles afhangt van de wijze, waarop zij in de praktijk zal functioneeren. Indien alles goed gaat, zal de duur onbeperkt zijn.

Wat de portée van de overeenkomst betreft, verklaarde Kessler, dat naar zijn meening de wereldcrisis in het bijzonder verergerd is als gevolg van de slechte organisatie van de distributie. Dank zij de groote vooruitgang van de wetenschap is het mechanisme van de productie op het maximum van perfectie komen, doch de wijze van distributie laat nog veel te wenschen over. Dit distributieprobleem is het kernprobleem, dat belangrijker is dan dat van de overproductie en zelfs belangrijker dan dat van prijzen. De producenten van alle grondstoffen lijden groote verliezen, maar de kleinhandelaren worden ook niet rijk, niettegenstaande de detailprijzen slechts weinig gedaald zijn. Wat is hiervan de oorzaak? Men moet haar niet slechts zoeken in de vermindering van de kracht van den verbruiker, doch ook in het gebrek van de distributie.

De petroleumindustrie is beter georganiseerd dan de andere industrieën, maar de distributie van petroleumproducten is nog verre van volmaakt. Hiermede heeft de conferentie zich hoofdzakelijk bezig gehouden en getracht is om op dit gebied de activiteit van een ieder vast te stellen.

De conferentie heeft zich niet beziggehouden met een verhooging der prijzen; wij hebben niet samengezworen tegen den consument, zoo verklaarde Kessler. Er is ook op het oogenblik geen sprake van beperking van de productie. Mijn plan is wel besproken, maar er is geen beslissing genomen.

Op de vraag of de conferentie besloten heeft de Russen uit te noodigen om toe treden tot overeenkomst, antwoordde Kessler, dat met de Russen reeds te New-York geconfereerd is. Hun voorstellen zijn nooit „business-like geweest en onaanvaardbaar geacht. Niets belet den Russen om nieuwe voorstellen te doen. Deze voorstellen zullen steeds in den geest van verzoening onderzocht worden. Het zou beter zijn indien de sovjets tot de overeenkomst zouden toetreden, maar men moet de beteekenis van hun productiecapaciteit niet overdrijven, evenmin als hun vermogen om te exporteeren.

De productie van Venezuela, die zeer sterk gecontroleerd wordt, blijft slechts 25 pct. beneden die van Rusland, dat alles wat het kan uit den grond haalt. Ik zeg niet, zoo zeide Kessler, dat Rusland geen andere petroleumterreinen bezit, die het land in staat zouden stellen om eventueel de productie aanzienlijk op te voeren, doch waar zijn zij? Voorts is het Russische distributieprobleem nog moeilijker dan dat van productie. Men moet voorts niet vergeten, dat de industrieele ontwikkeling van Rusland er sterk toe bijdraagt het binnenlandsch verbruik op te voeren door het distributie-apparaat te verbeteren. De bevredigende resultaten van enkele Amerikaansche maatschappijen in 1932 behaald zijn een gevolg van de algemeene onkosten en betere organisatie van de verkoopen.

Feuilleton.

Inkwartiering bij 't Kantonierke.

door FLOR. HEUVELMANS.

12

Het vergroote gezin van Jan Brabants was aldus een het eten geraakt; Mieke at volgens gewoonte zonder iets te zeggen, en Jan was nurksch, maar bang van te spreken. Hij zou wel willen onaangenaamheden zeggen, maar dat sabeltje hing daar nog altijd en bovendien, ziet u, in de „administratie" had hij ook zoo dikwijls moeten zwijgen, toen hij graag iets zou gezegd hebben, maar toen zag hij steeds dien rooden mantel op die troon te Brussel, net als nu dat sabeltje.

Viot was dan ook de conversatie niet aan tafel bij Jan Brabants in den Helkant. Alleen de Duitscher trachtte er wat leven in te brengen maar het ging nog minder dan maar half.

Na een tamelijk lang stilzwijgen zei Mieke plotseling:

— Jan, we zullen Stephan maar op 't zolderke leggen; ik zie anders geen uitkomst.

— Doe er mee wat ge wilt; ik bezegd: maar vale toch ik kan er niet moei mij niet met het huishouden; dat is uw werk. Maar...

Hier stokte zijn stem; hij zou iets willen zeggen hebben, doch had zich tijdig bedacht. Het was namelijk dit: maar als hij het malheur heeft, aan mijn duiven te raken, maak ik hem een manneke minder.

— Maar was? vroeg de Duitscher luid, ditmaal met een ernstigen blik.

— Och, zei Mieke vergoelijkend 'k weet het al; hij is bang voor zijn duiven.

— Taube, zei Stephan, haben Sie... tuiven? en de oogen van den Duitscher blonken van vreugd.

Maar Jan meende, dat des Duitschers oogen zijn duiven reeds naar de brandpan zagen vliegen. Toch overwon hem zijn lust om over duiven te spreken, en als een ware stortvloed ging het uit zijn mond:

— Ja, ik heb duiven, en prachtige duiven, en prijswinners en eerste vliegers; de doktoor van Vorreghem heeft er mij, twee jaar geleden nog een koppel van gekocht voor vier stukken; maar nu moet ik ze binnen houden; en ik heb er haast geen eten meer voor. Ik weet niet wat ik moet aanvangen; en mijn vale ziet er zoo triestig uit; ik heb hem gisteren nog gezaan doen, 't is niet mijn schuld, 't zijn de Duitschen, jongen, die 't niet willen uitlaten; ... en mijn geschelpte duivin, en mijn blauwe kebber, allemaal beestjes om te stelen; en ik heb nog twee koppels bijgekregen, zoo'n lieve beestjes: roekedekoe, roekedekoe, roepen ze maar gedurig, alsof ze zeggen wilden: kom Kantonierke, zet de klep eens open; en ook wel van honger roepen ze roekedekoe; en de Duitsche duivenbaas, die nu weg is, was zulke brutale boschbeer....

Stephan kon niet nalaten, Jan eens zonderling, doch wel half glimlachend aan te kijken; Jan merkte het wel en aarzelde een oogenblik:

— Ik wil maar zeggen, dat hij niet altijd zeer vriendelijk was, en ik was altijd zeer bang als hij mijn kot kwam inspecteeren en.... enij ik mocht weeral niets zeggen, en.... vóór de oorlog had ik nog den prijs van Tours gewonnen, en een jaar tevoren een prijs van Besançon, ja, ja, van Besançon; dat is ver van hier hoor; 't moet ergens bij de bergen van Zwitserland zijn, en vroeger, nogal eenen van Amiens, ook ver van hier; en voor Parijs had ik ook eens meegegeven, een schoon beest, maar och arme, het kwam niet terug, het moet onderweg geklept geweest zijn.

Een traan kwam in Jan's oog en hij zweeg een korte tijd; zijn gemoed was volgeschoten;

— Of een kerel zonder hart, een booswicht, een moordenaar, moet het onderweg doodgeschoten hebben, zooals wel meer gebeurt.

Genoeglijk glimlachend had de Duitscher naar de rede geluisterd van Jan; die buitengewoon op dreef was, zooals telkens als er van duiven gesproken werd; dan was Jan niet meer te houden, hij nam dan zijn vlucht, en zijn woorden ijlden maar voort als op vleugelen van wind, met tusschendoor opsnijderij en gevoeleligheid, de echte koorts van den liefhebber. Hij vergat dan alles, Mieke en Baas Fincken, de Russen en de administratie, de vriendenschaar uit „de Sleutel", den burgemeester en heel het dorp. Duiven en duiven en altijd maar duiven: voor de duiven scheen de wereld geschapen; om de duiven te voeden bestonden de menschen, en overigens, als het niet zóó was, zou onze Lieve Heer van zijn Heiligen Geest geen duif gemaakt hebben, was Jan gewend te zeggen, en dan keek hij telkens zijn „kwezel van een Mieke" aan, om haar te bewijzen, dat hij ook iets van zijn catechismus kende.

— Ik ben ook Liebhaber, zei Stephan toen Jan in zijn haast van praten en bij de droeve herinnering aan zijn geklepten Parijzenaar, aan het stotteren gegaan was.

— Wat? Gij ook liefhebber?

De pastoor van het dorp zou voor Jan op zijn knieën gekropen hebben, dat Jan niet meer verbazing zou aan den dag hebben gelegd.

— Ja, en ik habe auch zoo'n hübsche gehad, maar sie hatten thuis kein eten meer voor, un meine frau un kinder haben sie verkauft; sie könnten ze nit opeten.

En tranen stonden in de oogen van den soldaat.

— 'k Zou nog liever 'ne mensch opeten dan een duif, zei Jan.

— 't Is zonde, kloeg Mieke.

Maar Jan zag weer plots den Duitsch; die wil mij bedotten, dacht hij! ik betrouw hem niet, hij heeft de tranen te goedkoop; of wel is hij misschien een braaf man. Jan's meening schommelde tusschen goed en slecht; toch kon hij zijn achterdocht niet kwijt geraken, 't was potver.... toch een Duitscher!

Evenwel overwonnen de duiven het weer, want hij kon niet nalaten met belangstelling te vragen;

— En hadt gij goei soort?

— Eerste Klasse.

— Wel wel! wat een oorlog al brengen kan!

Jan schuddebolde en werd genoedelijk.

— Wilt ge mijn soort eens zien? En voordat zijn gast kon antwoorden, had hij hem reeds bij den arm, deed hem opstaan en sleurde hem als het ware naar het hokje, waar de trapladder stond, die naar de zolder leidde, doch eer zij de deur bereikten, zei Stephan;

— Ik bin inderdaad de nieuwe inspector van de duiven.

— De inspecteur van de duiven? riep Jan, en weer vlogen duizende tegenstrijdige gedachten tegelijk door zijn hoofd: dan lig ik in de bovenste schuif 1), meende hij, of wel ben ik verkocht. Wat moet ik er van denken? Van de zonnestraal van den trots verviel hij in het ijs van den twijfel.

1) Schuif = lade.

Wordt vervolgd.

Ter overname aangeboden tegen ieder

aannemelijk bod:

AUTOBUS No. 350

Merk „Dodge Brothers".

Te bevragen op het St. Thomascollege,

de heele Zaterdag en op schooldagen

buiten de klasuren.